Republika Hrvatska
Općinski sud u Rijeci
Žrtava fašizma 7
51000 Rijeka

Poslovni broj: K-372/2018-103

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Rijeci, po sucu toga suda Zlatku Kojundžiću, sucu pojedincu, uz sudjelovanje Doris Tolić, zapisničara, u kaznenom predmetu protiv optuženika Alessia Maršanića, zbog kaznenog djela iz članka 118. stavak 1. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj: 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21-dalje u tekstu: KZ/11), povodom optužnice Općinskog državnog odvjetništva u Rijeci, poslovni broj: K-DO-1694/2017-XXVI od 21. ožujka 2017., sada KO-DO-1889/2020, nakon održane rasprave dana 13. travnja 2026., u odsutnosti ODO-a u Rijeci, branitelja optuženika Slavka Milardovića, odvjetnika iz Rijeke te optuženika, dana 15. travnja 2026., javno objavivši,

p r e s u d i o j e

Optuženik Alessio Maršanić, OIB: 23480948924, sin Marina i Daliborke, rođene Šolaja, rođen 2. listopada 1994. u Rijeci, sa prebivalištem u Rijeci, Mihovilići 2c, državljanin Republike Hrvatske, hotelijersko turistički tehničara, zaposlen u TD Tos agenciji, sa mjesečnim primanjima u iznosu od 3.000,00 eura, oženjen, bez imovine, sa završenom srednjom talijanskom školom, srednjeg imovnog stanja, neosuđivanog, na slobodi

kriv je

što je

dana, 23. rujna 2017., oko 03,10 sati, u Rijeci, u ulici Riva, kod kbr 10, u nakani da Petera Fuzessy teško tjelesno ozlijedi, bez ikakvog povoda, više puta udario šakom u glavu, od kojih udaraca je Peter Fuzessy pao na tlo, te dok je Peter Fuzessy ležao na tlu, istog u više navrata udario nogama po glavi i tijelu, nanijevši Peteru Fuzessy tešku tjelesnu ozljedu u vidu mnogostrukog udubljenog prijeloma čeone kosti s pomakom koji zahvaća čeoni sinus s krvarenjem u sinus, krov i bočne stijenke obje očne duplje, veliko krilo klinaste i nosne kosti sa širenjem prijeloma u ljusku desne sljepoočne kosti, nakupljanje zraka u mozgu i obje očne duplje, nagnječenje mozga čeono i krvarenje unutar moždane ovojnice čeono lijevo,

dakle, drugoga teško tjelesno ozlijedio,

čime je počinio kazneno djelo protiv života i tijela - teškom tjelesnom ozljedom, opisano i kažnjivo po članku 118. st. 1. Kaznenog zakona,

pa se na temelju članka 118. stavak 1. KZ/11, optuženi Alessio Maršanić

OSUĐUJE

na kaznu zatvora u trajanju od 10 (deset) mjeseci

Na temelju članka 56. stavak 1., 2. i 3. ZKP/08 optuženiku Alessiu Maršaniću se izriče

UVJETNA OSUDA

pa se izvršenje izrečene kazne odgađa za vrijeme od 2 (dvije) godine, te se izrečena kazna neće izvršiti ukoliko optuženik u tom roku kušnje ne počini novo kazneno djelo.

Na temelju članka 148. stavak 1. u svezi članka 145. stavak 1. i 2. točka 1. i 6. ZKP/08 optuženik Alessio Maršanić dužan je naknaditi trošak kaznenog postupka u paušalno utvrđenom iznosu od 450,00 eura (četiristo pedeset eura), podvozne troškove svjedoka u iznosu od 554,38 eura (petsto pedeset četiri eura i trideset osam centi), kao i troškove vještačenja po stalnom sudskom vještaku sudske medicine, s tim da će sud o visini istog troška odlučiti naknadno posebnim rješenjem.

Obrazloženje

1. Općinsko državno odvjetništvo u Rijeci, optužnicom poslovni broj K-DO-1694/2017-XXVI od 21. ožujka 2017., sada KO-DO-1889/2020, optužilo je Alessia Maršanića za učin jednog kaznenog djela činjenično opisanog i pravno označenog kao u izreci ove presude.

2. Upitan na početku rasprave kakav stav zauzima prema optužbi, optuženik Alessio Maršanić je iskazao da se u odnosu na optužbu ne smatra krivim, a u svojoj obrani pred ovim sudom koju je iznio na kraju dokaznog postupka, u bitnome navodi da unatoč proteku 10 godina od događaja i nadalje tvrdi da predmetno kazneno djelo nije počinio, ne spori da se zatekao na licu mjesta u vrijeme ovog događaja, ali navedeno kazneno djelo nije počinio s tim da je životno i logično da će osoba koja u takvoj ili sličnoj situaciji nekoga poznaje da će takvo što isticati u svom iskazu. Kao što je to naveo u prethodnoj obrani, radi se o centru grada gdje se našao nakon fešte u Viškovu, tako se susreo s nekim prijateljima, a na kraju je završio u ugostiteljskom objektu Pommery, gdje ga je policija i ulovila, on je na licu mjesta vidio masu ljudi, ali se zbog proteka vremena više ne sjeća svih detalja. U ovom događaju nije sudjelovao na bilo koji način niti bilo tko njemu poznat. Nakon što je došao sa Viškova našao se sa prijateljima, misli na Žabici, ali se ne sjeća je li to bilo prije ili nakon predmetnog događaja, on ne poznaje osobu po imenu Iva Benić niti osobu po imenu Klara Benić, a na poseban upit je li Klara Benić radila nekad skupa s njim prije ovog događaja navodi da je to moguće, ali da nije siguran. Točno je da je prije ovog događaja obavljao neke poslove u T-comu na Kozali. Nadalje, navodi da se za to vrijeme nalazio u gradu sa

prijateljima, ne sjeća se točno, ali su mogla biti 2 ili 4. Na daljnji upit koliko je vremena prošlo od njegovog dolaska u Pommery pa do dolaska policije, odgovara da je prošlo jako kratko vremena, da se on nalazio ispred kafića i misli da u to vrijeme još nije naručio piće, dok su se njegovi prijatelji nalazili unutar kafića. Ističe se da je optuženik prilikom svog prvog ispitivanja porekao učin kaznenog djela u cijelosti, naveo je da je toga dana šetao po rivi, da inače ne pije, da je 15 godina sportaš i trenira vaterpolo, nije agresivan nikada se nije potukao i da sigurno ovo nije napravio. Ne sjeća se da je to napravio jer to ne sliči na njega. Sjeća se da se vraćao sa Matejine, sreo je bratića, ali je sam došao u grad. Vidio je neke ljude tako na stanici ispred Karoline, vidio je neko naguravanje, ali on u tome nije sudjelovao. Puno je ljudi bilo s druge strane gdje je prije bio Capitano. Sigurno to nije napravio, nekog lupao, udarao nogama, nikad se nije tukao i nikada nije bio na policiji zbog takvih stvari.

3. U tijeku dokaznog postupka u svojstvu svjedoka saslušani su: Klara Benić (list 20-21 te 188-191 spisa), Iva Benić (list 46-50 te 191-192 spisa), Boris Fućak (list 165 spisa), Mario Maričević (list 200-201 spisa), Ivan Krševan Komnenović (list 201-2023 spisa), Marino Maršanić (list 212-214 spisa), Dalibor Maršanić (list 214-215 spisa), Dean Gašparović (list 248-251 spisa), Tibor Levente Palej (list 238-239 spisa), Danijel Mate Olle (list 235-237 spisa), Eduard Ughetti (list 186-191 spisa), Peter Fuzessy (list 312-313 spisa), Janos Fazekas (list 313-314 spisa) te Andras Fazekas (list 314-315 spisa), dok je u svojstvo vještaka sudske medicine saslušan dr. Valter Stemberga te je pročitana dokumentacija koja prileži spisu i to: izvješće policije o predmetnom događaju od 23. rujna 2017. (list 3 spisa), liječnička dokumentacija za Petera Fuzessy (list 11-13 spisa), zapisnik o ispitivanju prisutnosti alkohola, opojnih droga ili lijekova u organizmu za optuženika (list 44 spisa), zapisnik o ispitivanju prisutnosti alkohola, opojnih droga ili lijekova u organizmu za Melisu Hržić (list 45 spisa), zapisnik o ispitivanju prisutnosti alkohola, opojnih droga ili lijekova u organizmu za Dina Nekića (list 46 spisa), medicinska dokumentacija za Petera Fuzessy (list 91-98 spisa), potvrda o privremenoj nesposobnosti za rad za optuženika (list 107 spisa), upute za pacijenta i njegovog liječnika (list 108 spisa), potvrda o narudžbi pacijenta (list 109-110 spisa) te izvadak iz KE za optuženika (list 51 spisa).

4. Iz iskaza svjedoka Klare Benić kako onog kojeg je dala pred djelatnicima I. PP Rijeka od 22. prosinca 2017. kao i na raspravi pred ovim sudom u bitnome slijedi da se u inkriminirano vrije nalazila u društvu svoje sestre Ive Benić u njenom vozilu koje je bilo zaustavljeno na prometnici nasuprot Caffe bara Capitano u Rijeci, Riba bb te su imale spuštene prozore. U jednom trenutku vidjela je 10-ak mlađih muških osoba, čini joj se da se radilo o starim državljanima je nisu pričali hrvatski, a koji su se nalazili na nekih 2-3 metra od njih, pored semafora u blizini autobusne stranice na kojoj se isto tako nalazila jedna grupa mlađih muških osoba, njih 4, među kojima je prepoznala svog poznanika s kojim je radila u T-comu prije cca. 3 godine, a radi se o Alessiu Maršaniću. U jednom trenutku vidjela je kako se grupica u kojoj je bio Alessio približava grupi stranih državljana te je u tom trenutku izbila tučnjava između te dvije skupine, ona je vidjela kako je Alessio u jednom trenutku udario šakom jednog dečka u glavu s prednje strane i taj je dečko odmah nakon tog udarca pao na pod, nakon čega su Alessio i ostatak njegovog društva nastavili udarati tog mladića i rukama i nogama, dok je isti ležao na podu, sve do trenutka dok ih strani državljani nisu uspjeli razdvojiti, a kada su se isti razišli vidjela je da je taj dečko kojeg su udarali bio po glavi sav krvav tako da mu se od krvi nije moglo vidjeti lice, a primijetila je da su ga njegovi prijatelji podigli u sjedeći položaj i tako ga pridržavali jer je najvjerojatnije bio bez svijesti. Dok se sve to

dovijalo, njena sestra Iva je putem mobitela na broj 112 izvijestila o događaju te su joj rekli da će na mjesto događaja poslati policiju i hitnu pomoć, a koji su na lice mjesta došli kroz nekih 5 minuta. Ispitana pred ovim sudom, isti svjedok u cijelosti je ostala kod svog prethodno danog iskaza, s tim da je dodala kako je u jednom trenutku vidjela da je optuženik zajedno sa drugim muškim osoba zadavao udarce ćelavom muškarcu koji je na kraju najviše stradao te da je uočila optuženika da je zajedno sa 5-6 drugih muških osoba udarao i rukama i nogama ovu ćelavu mušku osobu u trenutku dok je isti ležao na podu, sjeća se da je isti bio u društvu jedne cure plave kose, njoj nepoznata, a radilo se o curi višeg rasta možda 170 cm. Ovu je curu uočila sa grupom naših ljudi koja je stajala sa strane predmetnog događaja, dok tijekom predmetnog događaja osim optuženika nije prepoznala bilo koju drugu mušku osobu koja je sudjelovala u ovoj tuči. Nadalje navodi kako zapravo nije vidjela pa tako ne može niti tvrditi tko je točno zadao udarac ovom dečku od kojeg je isti pao na pod. Radi pojašnjenja navodi da se na licu mjesta u vrijeme opisanog događaja nije mogla sjetiti imena i prezimena optuženika, ali da je to naknadno učinila pred djelatnicima policije kada su je pitali da li je to Alessio Maršanić što je i potvrdila, s tim da se naknadno i sama sjetila njegovog imena i prezimena jer su kao djelatnici T-coma imali na uvid osobne podatke jednih drugih. Također, radi pojašnjenja navodi da je prethodni iskaz u jednini dala na pitanje djelatnika policiji u smislu da se pitanje odnosilo samo na optuženika, a u kojem je navela da su ovog dečka na haubi osim optuženika udarale i druge muške osobe, nakon čega je isti pao na pod i nakon čega su ga svi nastavili udarati rukama i nogama dok se nalazio na podu.

4.1. Iz iskaza svjedoka Ive Benić kako onog kojeg je dala pred ODO u Rijeci 13. ožujka 2018., tako i pred ovim sudom, u bitnome slijedi da je u vrijeme predmetnog događaja parkirala svoje vozilo marke Volvo na autobusnoj stanici u centru grada Rijeke gdje je upalila dva 4 žmigavca kod bivšeg Capitana, s njom je u autu bila i njezina sestra Klara, a na udaljenosti od oko 3 metra uočila je kroz prozor automobila jednu grupu mladića koji su međusobno razgovarali. U jednom trenutku je počeo fizički obračun između dvije grupe koje su se formirali od grupe mladića koje je prvotno spomenula, misli da ih je bilo ukupno 10-ak. U jednom trenutku jedan mladić iz te skupine pao je na haubu njihovog automobila, a za koje vrijeme ga je drugi tukao šakama u glavu, nakon čega je ovaj dečko koji je ležao na haubi pao na tlo. Uočila je 2-3 mladića oko mladića kojeg je tukao Alessio Maršanić, tukao ga je šakama. Sve se to događalo 3 metra ispred njenog automobila na osvjetljenom prostoru. Njena sestra je prepoznala mladića koji je šakama u glavu tukao mladića koji je pao na haubu njihovog auta, rekla joj je da je to njen bivši kolega s posla Alessio Maršanić. Uočila je da je Alessio Maršanić nastavio tući tog mladića i dok je ležao na tlu. Napominje da je njena sestra radila u T-comu na Kozali zajedno sa Alessiom Maršanićem. Ona i njena sestra su iz auta vidjele da dečko koji je zadobio udarce od Alessia Maršanića leži na tlu u polusvjesnom stanju i da je krvario iz glave. Ona je sa svog mobitela nazvala policiju na broj 112 s namjerom da pozovu hitnu pomoć te su za 2 minute došli policajci u "marici", a prije toga napad na mladića koji je ležao na tlu je prestao jer su ga njegovi prijatelji zaštitili od daljnjeg napada Alessia Maršanića, dok su se Alessio i 2-3 mladića s kojima je on prethodno bio u društvu povukli sa strane na stanicu, dok je hitna pomoć došla 5 minuta nakon dolaska policije. Nju je policija zamolila da na engleskom kontaktira s prijateljima od dečka koji je zadobio ozljede, a koji su državljani Republike Mađarske, što je ona i učinila. Oni su njima prišli i zamolili da prenese policajcima ono što su vidjele, a što su i učinile. Sjeća se da je to bila grupa od 6-7 mladića, državljana Republike Mađarske i isti su djelovali prestrašeno. Njoj nije poznato što je prethodilo

fizičkom napadu Alessia Maršanića na mladića koji je zadobio ozljede jer su joj u trenutku kada ih je prvotno uočila djelovali kao obična skupina mladića. Napustile su vozilom mjesto događaja nakon što je otišla hitna pomoć, a zatim su pozvane istu noć u I. PP Rijeka radi davanja obavijesti o predmetnom događaju.

4.2. Iz iskaza svjedoka Borisa Fućka u bitnome proizlazi da je zajedno sa optuženikom s kojim je u prijateljskim odnosima u vrijeme predmetnog događaja u povratku iz Matejine išli prema Žabici u pravcu Capitana gdje je došlo do nekog naguravanja nakon čega su otišli u kafić Pommery, a njemu ej sutradan Alessio rekao da ga je policija privela. Dok su se on i optuženik kretali ulicom Jadrolinije u jednom trenutku uočili su da se neki ljudi naguravaju, on i optuženik su samo prošli pokraj njih, a s njima su u društvu u to vrijeme bili i Mario Maričević i Ivan Komnenović. Na poseban upit je li tijekom tog događaja optuženik bilo koga udario šakom u glavu, a zatim i nogama po glavi i tijeku, svjedok odgovara negativno, uz napomenu da niti on niti optuženik nisu sudjelovali u bilo kakvom naguravanju ili kontaktu već su samo prošli. On tijekom opisanog događaja nije vidio djelatnike policije te su se razišli u Pommeryu, a njemu je optuženik dan poslije u telefonskom razgovoru rekao da je nakon njihovog susreta završio u policiji. Naknadno navodi da se zapravo optuženik vraćao iz Matejine na Viškovu dok su ga on Mario i Ivan čekali na Žabici. Prilikom prolaska uočio je da su se dvije muške osobe naguravale prilikom svađe na način da su jedan drugog odgurivali rukama, dok su ostale osobe stajale oko njih. Cijelo vrijeme nalazio se u društvu sa optuženik od njegovog dolaska na Žabicu pa do Pommerya gdje su otišli na piće.

4.3. Iz iskaza svjedoka Maria Maričevića u bitnome proizlazi da su u vrijeme predmetnog događaja on, Boris Fućak i osoba po imenu Ivan čekali optuženiku na Žabici u Rijeci koji je dolazio sa Matejine, a kada je stigao svi su se uputili u pravcu kafića Pommery i usput su uočili neko naguravanje između 10-15 osoba, nastavili su dalje, otišli su u kafić Pommery gdje su svi skupa popili piće, a nakon nekog vremena, on, Boris Fućak i Ivan otišli su iz kafića svojim kućama, dok je optuženik ostao popiti piće. Isti negira da bi prilikom njegovog kretanja od Žabice do kafića Pommery sudjelovao u bilo kakvoj tuči, niti da bi tom prilikom optuženik zadao bilo kome udarac nogom ili rukom. Njega je sutradan Alessio Maršanić zvao telefonom i rekao da je nakon njihovog druženja prethodne večeri, policija došla po njega i da su ga teretili za nanošenje teške tjelesne ozljede. Ističe da su on i ostale osobe koje je prethodno naveo bili u društvu Alessia Maršanića od kretanja iz pravca Žabice do kafića Pommery. Isti se ne sjeća kako je u to vrijeme optuženik bio obučen. Na poseban upit navodi kako je on sa ostalim članovima društva prošao pored osoba koje su se naguravale na udaljenosti 10-15 metara. S njima u društvu u bilo kojem trenutku nije bila ženska osoba niti je uočio da bi se skupa s njima ili u njihovoj blizini kretala mlađa ženska osoba višeg rasta.

4.4. Iz iskaza svjedoka Ivana Krševana Komnenovića u bitnome proizlazi da je sa optuženikom najbolji prijatelj još od vrtićke dobi i da su skupa išli u srednju školu, da je on u vrijeme opisanog događaja zajedno sa Borisom Fućkom i Mariom Maričevićem čekao u dolasku Alessia Maršanića na Žabici, nakon čega su se uputili u pravcu Pommerya, tom prilikom prošli su pored zgrade Jadrolinije te se uočili da se neki ljudi naguravaju, oni su nastavili u pravcu svog kretanja, otišli su u kafić Pommery gdje su popili piće, a zatim je svatko otišao na svoju stranu. Prilikom njihovog kretanja od Žabice do kafića Pommery oni se nisu zadržavali prilikom prolaska pored osoba

koje su se naguravale, već su samo prošli. Poriče da bi prilikom prolaska optuženik zadao udarac šakom drugoj osobi u glavu niti da bi ga nastavio udarati nogama ili rukama po glavi i tijelu dok je ovaj ležao na podu. Isti se ne sjeća koliko su se vremena zadržali u kafiću Pommery i koliko su pića popili. Isti se ne sjeća da bi prilikom boravka u kafiću Pommery po optuženika došli djelatnici policije, već ej sutra u telefonskom razgovoru sa optuženikom doznao da je prethodnog dana završio u policiji, s tim da mu nije rekao iz kojeg razloga. S njima u to vrijeme u društvu nije bila neka ženska osoba. Također, nije vidio prilikom kretanja od Žabice do kafića Pommery da bi bilo koja osoba ležala na tlu. Ne sjeća se kako je u vrijeme ovog događaja bio obučen optuženik.

4.5. Iz iskaza svjedoka Marina Maršanića (oca optuženika) u bitnome proizlazi, a u svezi predmetnog događaja da je od strane djelatnika polciije pozvan telefonom tijekom noći kojom prilikom je obaviješten da je njegov sin u PP, slijedom čega se spremio i otišao u PP gdje je dobio sve potrebne informacije na temelju kojih je zaključio da je njegov sin dobro i dobrog zdravlja, nakon čega se vratio doma. Prilikom susreta sa istim njegov sin je izgledao sasvim normalno, a njemu nije uočio bilo kakve tragove borbe, odnosno da bi odjeća bila oštećena, niti bilo kakve vidljive ozlijede na rukama i tijelu, upravo suprotno, njegov sin je izgledao čisto, uredno i ispeglano, kao da je tek izašao u grad. Za sina može reći da se još od vrtićke i osnovnoškolske dobi uključio u sportske aktivnosti te je zadnjih 15 godina trenirao u vaterpolo klubu Primorje, a niti on niti članovi njegove obitelji nikada prethodno nisu imali bilo kakva iskustva sa policijom ili sudom. Njemu je sin ispričao da nije sudjelovao u nekoj tučnjavi, a možda je samo prošao pored tog mjesta ili takvo što i čudio se zbog čega je završio u PP.

4.6. Iz iskaza svjedoka Daliborke Maršanić (majke optuženika) u bitnome slijedi, a u svezi predmetnog događaja da su u jutarnjim satima njenog supruga nazvali djelatnici policije i rekli mu da je Alessio priveden i to zbog remećenja javnog reda i mira i da je isti dobro, ona je istoga dana u popodnevnim satima oko 16,00 sati zajedno sa suprugom dočekala Alessia na izlasku iz PP i isti je izgledao čisto i uredno bez bilo kakvih tragova da bi sudjelovao u nekakvom događaju, ona na njegovim rukama ili nogama nije uočila bilo kakve ozljede ili tragove krvi, odnosno bilo gdje na njemu ili njegovoj odjeći. Svog sina može opisati da je bio uvijek dobo i pristojno dijete, da se bavio sportom, trenirao je vaterpolo i s njim nisu imali nikada nikakvih problema, istoj nije poznato da njen sin konzumira alkohol, a te je večeri bio u izlasku u gradu zajedno sa svojim prijateljima. U svezi ovog događaja razgovarala je sa sinom o okolnostima da se isti našao u PP, ne sjeća se detalja, ali njegov je zaključak bio da se našao u krivo vrijeme na krivom mjestu.

4.7. Iz iskaza svjedoka Deana Gašparovića u bitnome slijedi, da je kao temeljni policajac I. PP Rijeka zajedno sa njegovim mentorom Eduarda Ughetia bio u policijskom vozilu i kretali su se u pravcu mjesta na kojem se predmetni događaj zbio kada su radio vezom upućeni na predmetnu lokaciju jer se dogodila masovna tuča. Kako su se on i kolega nalazili cca. 150 metara od mjesta događaja vrlo brzo stigli su na lice mjesta, a radilo se o mjestu događaja u blizini Karoline i autobusnog stajališta, a dolaskom na lice mjesta uočili su 5-6 uglavnom muških osoba koje su stajale s jedne strane ceste, misli na nogostupu, a pored njih jedna muška osoba ležala je na tlu. Istovremeno uočio je dvije muške i jednu žensku osobu kako užurbano napuštaju lice mjesta krećući se prema ugostiteljskom objektu Pommery, odnosno prema

McDonaldsu, a kako su im ove osobe na licu mjesta na engleskom jeziku sugerirale, da su ove osobe u bijegu odgovorne za predmetni događaj, on i kolega odmah su se uputili za ovim osobama te ih ubrzo sustigli, a zatim ih i priveli u I. PP Rijeka, uz napomenu da nije siguran da li su oni sve tri osobe priveli ili su neke od njih priveli Krim službenici. Radi pojašnjenja navodi da su oni službeno vozilo parkirali na licu mjesta na sred ceste, te su se nakon što su nas ove osobe koje su se nalazile oko muškarca koji je ležao na tlu, na engleskom jeziku uputile riječima "To su oni koji trče", oni su odmah krenuli za tim osobama, iste zaustavili, a zatim se s njima vratili do policijskog vozila. Sjeća se da su tom prilikom ove osobe iz društva muškarca koji je ležao, pokazivale na jednu od ovih muških osoba, koje su priveli, kao na osobu koja je udarila tog njihovog prijatelja. Na poseban upit navodi da je on počinitelja na kojeg su ukazivali Mađari, osobno prepoznao kao Alessia Maršanića, jer ga je poznavao od prije jer su studirali na istom fakultetu, s tim da se ne sjećam da li su uvidom u njegovu osobnu iskaznicu i službeno utvrđivali njegov identitet, bilo na licu mjesta ili u I. PP. Radi pojašnjenja navodi da je on na licu mjesta, a nakon što su priveli ove tri osobe, od kojih dvije muške i jedna ženska, utvrdio tko je od njih udario ovog dečka koji je ležao na podu, ali se ne sjeća na koji način je to utvrdio, odnosno da li su mu o tome govorili mađarski državljani ili su jednostavno na njega pokazivali rukom. Nadalje, na poseban upit navodi da je on došao na lice mjesta u trenutku kada se jedna muška osoba već nalazila na tlu, dok su druge dvije muške osobe u društvu sa ženskom osobom, odlazile s lica mjesta u drugom pravcu, a isti su se udaljavali laganim trkom, odnosno vidjelo se da su u žurbi. Radi pojašnjenja navodi da su ove dvije muške osobe u društvu sa ženskom osobom, koje su se žurno udaljavale, pratili pogledom cijelo vrijeme dok ih nisu zaustavili i u međuvremenu ih nisu pogledom gubili iz vida, niti su ih tražili po masi ostalih ljudi, koji su se kretali u blizini. Na daljnji upit svjedok navodi da je također nekoliko sekundi prošlo od njihovog dolaska na lice mjesta pa do trenutka zaustavljanja ovih osoba koje su se kretale u pravcu Pommerya. Na daljnji upit da li se sjeća kako su izgledale ove osobe koje su zaustavili i priveli na licu mjesta, odnosno kako su iste izgledale i što su od odjeće imale na sebi, te jesu li na odjeći odnosno rukama ili nogama imali kakve tragove, svjedok odgovara da se ne sjećam. Također, nije siguran da li su se u trenutku zaustavljanja isti nalazili na terasi kafića.

4.8. Iz iskaza svjedoka Eduarda Ughetti u bitnome slijedi, da su on i kolega Dean Gašparović upućeni od strane šefa smjene u istu ulicu, a moglo je biti 03,00 ili 04,00 sata radi narušavanja javnog reda i mira, a radilo se o tuči odnosno fizičkom sukobu i po dolasku na lice mjesta uočili su veliku gužvu, bilo je puno ljudi i jednu mušku osobu starosti između 20-25 godina koja je ležala na tlu sa vidljivom ozljedama glave po čemu je zaključio na temelju svog radnog iskustva da je ta muška osoba bila teže ozlijeđena. Odmah je pozvana hitna pomoć, s tim da se ne sjeća tko ju je pozvao, a koja je došla vrlo brzo te su ovo mušku osobu sa vidljivim ozljedama glave, za koju je naknadno utvrdio da se radilo o državljaninu Mađarske koji se tu našao sa društvom radi proslave momačke večeri, odvezli na hitnu pomoć na Sušaku. Na temelju podataka o opisu osoba koje su bile u fizičkom sukobu sa ovim stranim državljaninom i na temelju podatka da je s njima u društvu bila jedna visoka ženska osoba, svjetlije boje kose, on je uspio uočiti u odlasku s lica mjesta jednu žensku osobu koja je odgovarala tom opisu te je zahvaljujući tome došao do nje i optuženika, koji se s njom nalazio u društvu, na način da ih je zatekao u Caffe baru Pommery na Korzu, a koji je udaljen oko 150 metara od mjesta događaja. Mislim da je u njihovom društvu bila još jedna muška osoba. Na daljnji upit svjedok je iskazao kako on nije naknadno obavio razgovor sa oštećenikom, jer su dobili podatak od djelatnika bolnice da se s njim niti

ne može obaviti razgovor zbog njegovog zdravstvenog stanja pa pretpostavlja da je naknadno netko od njegovih kolega obavio razgovor sa istim jer je to procedura ukoliko je isti bio u stanju dati izjavu. Koliko mu je poznato obavljen je razgovor i sa svjedocima, mađarskim državljanima, koji su se nalazili u društvu oštećenika na licu mjesta uz pomoć prevoditelja. Na daljnji upit da li može opisati u kakvom je stanju bio optuženik u vrijeme mogu pristupa njemu u Caffe baru Pommery, odnosno kako je isti izgledao odgovara kako mu je ostalo u sjećanju da je isti izgledao posve drugačije od onoga što je on očekivao obzirom na sam događaj, u smislu da je isti izgledao trijezno i suvislo i isti je bio lijepo odjeven, a na njemu nije uočio bilo kakve tragove krvi ili tome slično koji bi ukazivali na zaključak da je isti sudjelovao u fizičkom obračunu prije toga. Na daljnji upit navodi da se ne sjeća da li je u vrijeme ovog događaja optuženik alko testiran, ali je prema njihovim pravilima to trebao biti i o tome je morao biti sačinjen zapisnik. Na daljnji upit navodi kako misli da je zajedno sa kolegom sačinio službenu zabilješku u svezi predmetnog događaja na licu mjesta. Na daljnji upit navodi da je na licu mjesta zatekao ovog mađarskog državljana sa vidljivom ozljedama glave u smislu da je glava bila deformirana, a isti je ležao bez svijesti, dok se ne sjeća da li je na njegovoj glavi bilo krvi niti da bi na tijelu uočio kakve vidljive ozljede. Također, isti se ne sjeća da bi na rukama optuženika u trenutku njegovog zaticanja u Caffe baru Pommery uočio kakve ozljede, a da su u tom smislu nešto vidjeli sigurno da bi to stavili u službenu zabilješku. On nije od optuženika oduzimao radi tragova obuću ili odjeću.

4.9. Iz iskaza svjedoka Tibora Levente Palej, u bitnome slijedi, a u svezi događaja od 23. rujna 2017, da su u to vrijeme sudjelovali u momačkoj večeri. U popodnevnim satima stigli su u Rijeku, pili su i šetali na obali pored mora, oko 03,00-04,00 sata pokušao je sakupiti društvo da pozove taksi pa da se vrate u Opatiju u smještaj. Išao je po Daniela Mate Olle, je je bio udaljen 30 metar od autobusne stanice kada je taj dečko Petera Fuzessy počeo tući. Sa prvim udarcem je Peter izgubio svijest i pao je. U trenutku kada je Peter ležao na tlu, isti mu je zadao još jedan udarac nogom u predjelu čela, od kojeg udarca je Peter jednim dijelom tijela završio na cesti, a drugim dijelom tijela na trotoar, s tim da je gornjim dijelom tijela završio na cesti. Braća Fazekas su započeli s tim dečkom tučnjavu, ali su bili u alkoholiziranom stanju i onda su radi toga i oni zadobili udarce od strane tog dečka. Vidio je da iz Peterove glave i to po sredini čela teče krv. Pokušao mu je dati prvu pomoć, ako se dobro sjeća djevojke su se iskrcale iz auta i njih je zamolio da pozovu hitnu pomoć. Nakon što je policija stigla, vrlo brzo, ista je uhvatila dečka koji se tukao i još jednog dečka i jednu djevojku koji su s njim bili društvu, ali se nisu tukli već su samo s njim bili. Stigla je hitna, Peter je prebačen u bolnicu, nakon toga je policija odvela tog dečka i nakon toga, ako se dobro sjeća, njih petoricu je policija odvezla u policijsku postaju da daju iskaz. Na policiji su rekli što s dogodilo i slijedeći dan su se trebali vratiti u policijsku postaju radi nekakvog sastanka. Slijedećeg dna posjetili su Petera u bolnici. Na daljnji upit navodi da je taj dečko napao Petera, da su po dolasku policije istoj ukazivali na ovog dečka koji se udaljavao s lica mjesta i isti su ga uhvatili, možda nakon dvije minute nakon što su istog pokazali policiji. Oni su rekli policiji smjer u kojem se ovaj dečko kretao. Isti se sjeća da su istu večer u policijskoj postaji vidjeli dečka koji je tukao Petera, jer je policija istog uhvatila i priveli u lisicama, na policiji su ga sva petorica prepoznali. Za istog može reći da je bio mršavije tjelesne građe, izgledao je poput boksača, imao je bijelu put, ne sjeća se kako je bio obučen jer je bilo to prije pet godina. On nije pazio na to kako je bio taj dečko obučen jer sa više pazio na Petera radi kojeg je bio zabrinut.

4.10. Iz iskaza svjedoka Daniela Mate Olle u bitnome slijedi, da je u vrijeme predmetnog događaja s nekim djevojkama razgovarao i bio je naprijed u odnosu na ostatak društva kada je stigao Tibor i rekao mu je da je veliki problem, da je izbila tuča, zbog čega se vratio na autobusnu stanicu, kojom prilikom je Petera Fuzessy uočio da je isti već ležao na asfaltu, na trbuhu, nije se micao i glava mu je jako krvarila. Također je uočio mušku osobu tamne kose, visoku cca. 175 cm, misli da je imao tamnu bradicu, sportske građe, koji je tukao druga dva njegova prijatelja, učinilo mu se kao da je kakav boksač, a s njim je možda bila u društvu jedna djevojka i jedan dečko, s tim da se ne sjeća da li su oni sudjelovali u tučnjavi. Pokušao ih je razdvojiti, stati između njih, njega ta osoba nije dirala, s tim da ih nije uspio razdvojiti jer je ta osoba u tom trenutku odlučila završiti sa sukobom te se zajedno s ovim drugim muškarcem i djevojkom udaljila sa lica mjesta prema trgu, isti su samo odšetali, s tim da tom prilikom nisu trčali. Sjeća se da je na autobusnoj stanici stajao jedan auto i da su bile djevojke u autu i bio je neki drugi dečko kojem su rekli da pozove hitnu. Ne zna da li je ova osoba pozvala hitnu, ali je brzo na lice mjesta stiglo policijsko vozilo. Policija je stala i oni su istima prstom pokazivali na ove osobe koje su se udaljile u pravcu trga, dok je hitna stigla za cca. 5 minuta. Sjeća se da su nakon toga bili na policiji i gotovo je siguran da je ta osoba bila na policiji jer ga je policija privela. Sjeća se da su na upit policajca rekli da je to bila ta osoba odnosno počinitelj djela. On osobno nije vidio tko je tukao Petera Fuzessya, a točno ej da su tu večer dečki iz društva popili, a među njima i Peter koji je dosta popio, dok on osobno nije puno popio. Misli da su ove ženske osobe u automobilu o kojima je prethodno govorio mogle vidjeti sam događaj.

4.11. Iz iskaza svjedoka Petera Fuzessya u bitnome proizlazi da se u vrijeme predmetnog događaja nalazio u društvu svojih prijatelja, da su pili u nekom mjestu za razonodu, ali ubrzo se lokal zatvorio, morali su potražiti neko drugo mjesto da bi nastavili zabavu, nalazili su se na glavnoj cesti, možda za 4 trake, tako je vidio već nekoliko svojih poznanika na drugoj strani ceste i slijedeće čega se sjeća da je u bolnici došao k sebi, u nazočnosti dva policajca, nije imao pojma što mu se dogodilo, a njegov prijatelj Janos Fazekas ispričao mu je što se zapravo dogodilo, da su ga prebili, ne zna točno kada, pogledao se u zrcalu i bio je sav zgrožen kako izgleda, onda je legao na jedan bolnički krevet, Janos mu je rekao da mu se slomila lubanja i brada i onda je zaspao te se slijedećeg jutra probudio u bolničkoj sobi. Nakon toga dana došao je jedan policajac kako bi identificirao počinitelja, ali on to nije bio u stanju učiniti. Točno je da su on i članovi njegovog društva konzumirali alkohol obzirom da je bila momačka večer u značajnoj količini, mnogo piva još na smještaju u Opatiji, bili su pod utjecajem alkohola srednje jako. Isti ne postavlja imovinsko pravni zahtjev spram optuženika.

4.12. Iz iskaza svjedoka Janosa Fazekasa u bitnome proizlazi da su u vrijeme predmetnog događaja bili u jednom lokalu gdje su se zabavljali, a nakon njegovog zatvaranja odlučili su prijeći u drugi lokal, pokušali su se naći sa ostalima iz društva jer su se malo razdvojili, u jednom trenutku stajali su na autobusnoj stanici, sjeća se da je njega netko napao, dobio je jedan do dva udarca, ali je uspio nekako odmaknuti glavu te je pao unutar autobusne stanice, a kada je ustao vidio je Petera Fuzessya kako leži na podu odnosno na cesti i onda je došla hitna pomoć i policija, a nakon toga išli su na policiju. On ne zna tko ga je napao i tko je napao Petera Fuzessya niti je li to učinila ista osoba.

4.13. Iz iskaza svjedoka Andrasa Fazekassa u bitnome proizlazi da su se u vrijeme predmetnog događaja nalazili na momačkoj večeri, da su se zabavljali i

tulumarili i da ih je na kraju taj mladić napao i da je njegov prijatelj završio u bolnici. Isti ništa ne zna o mladiću koji ih je napao, tada ga je vidio po prvi puta sjeća se da je tamo stajao taj čovjek koji je na kraju udario njegovog prijatelja Petera Fuzessya, on se približio tamo i rako na engleskom "relax", tamo je bila autobusna stanica i sjeća se da ga netko gurnuo ili udario zbog čega je pao na stanici i sljedeće čega se sjeća da je Peter Fuzessy tamo ležao na asfaltu i nakon toga je netko pozvao hitnu pomoć, a njih je policija privela. Zbog proteka vremena isti se ne sjeća kako je izgledala osoba koja je napala njegovog prijatelja ili kako je bila obučena niti se može izjasniti o njegovoj životnoj dobi, otprilike moga je biti u dobi između 25-30 godina. Na poseban upit isti decidirano iskazuje da je tijekom opisanog događaja bio napadnut od jedne muške osobe udarcem rukom u lice s tim da on nije uzvratio udarac uz napomenu da je isti mladić napao i njega i Petera jer je samo on bio tamo. Točno je da je nakon dolaska policija utvrđivala tko je napao Petera Fuzessya, uz napomenu da su drugi na licu mjesta rekli tko je bio napadač, između ostalih i te dvije djevojke koje on nije vidio i na temelju čega su djelatnici policije pronašli napadača. On je osobu koja je napala Petera Fuzessya i njega, osobno uočio u PP nakon predmetnog događaja.

4.14. Uvidom u medicinsku dokumentaciju koja prileži spisu za oštećenog Petera Fuzessya utvrđeno je da je imenovani oštećenik u vrijeme predmetnog događaja zadobio rane na čelu, prijelom čeone kosti s utisnućem uz krvarenje u sinus, prijelom krova i bočnih stijeni obje očne dublje (orbite) te širenje pukotine na veliko krilo klinaste i nosne kosti, a desno se pukotina širi u ljusku sljepoočne kosti. U opisu radiološkog nalaza navedeno je kako su koštani ulomci dijelom pomaknuti uz nakupljanje zraka u očnim dupljama i mozgu, evidentirana su manja žarišta nagnječenja mozga, čeonih režnjeva te minimalno krvarenje unutar tvrde moždane ovojnice čeono lijevo. Temeljen nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka sudske medicine dr. Valtera Stemberga, utvrđeno je da evidentirane tjelesne ozljede temeljem dostupnih podataka iz medicinske dokumentacije u njihovom ukupnom djelovanju kvalificiraju se kao teška tjelesna ozljeda. Ozljede su lokalizirane na području glave te predstavljaju kompleks tzv. kraniocelebralne ozljede. Iz iskaza imenovanog vještaka proizlazi da ozljede glave kod imenovanog oštećenika zbog bliskog anatomskog odnosa predstavljaju cjelinu ozljeđivanja koja je nastala jakim djelovanjem mehaničke sile na područje čela, pri čemu je čeona kost pukla s utisnućem uz nagnječenja mozga čeonih režnjeva te malim krvarenjem unutar tvrde moždane ovojnice lijevo, sa posljedičnim krvarenjima u okolinu. Krvni podljeva područja oba oka, jače lijevo, nastali su slijevanjem krvi iz područja prijeloma kostiju u rahlo tkivo kapaka. Temeljem dostupnih podataka kraniocelebralna ozljeda kod imenovanog oštećenika nastala je direktnim djelovanjem jake mehaničke sile tupo tvrde površine najmanje jednostruko na područje čela. Obzirom na lokalizaciju evidentiranih ozljeda djelovanje jake sile nastalo je udarcem pogodnim mehaničkim sredstvom. Evidentirane ozljede nemaju karakteristike ozljeda nastalih padom. Pogodno mehaničko sredstvo za nastanak takve kraniocelebralne ozljede može predstavljati obuća, a udarac može biti zadan stopalom, zamahom noge. Prijelom s utisnućem u pravilu nastaje udarom direktnom u kost čela predmetom površine manje od 4x4 cm. Ako nastaje udarac u čelo većim predmetom sudsko medicinski tada ne nastaje utisnuće. Temeljem analize ozljeda nije moguće sa sigurnošću utvrditi sredstvo ozljeđivanja. U trenutku ozljeđivanja imenovani oštećenik mogao se nalaziti i u ležećem položaju pri čemu je čelo bilo dostupno ozljeđivanju. Na poseban pit vještak odgovara da temeljem karakteristika evidentiranih mehaničkih ozljeda, koje spadaju u kategoriju nespecifičnih mehaničkih ozljeda, nije moguće sa sigurnošću utvrditi sredstvo ozljeđivanja, pa tako nije moguće u potpunosti

isključiti niti jaki udarac stisnutom šakom. Na daljnji odgovara da jačinu mehaničke sile potrebne za lom kostiju nije moguće sa sigurnošću utvrditi u fizikalnim jedinicama npr. J/cm2 jer svaka osoba ima drugačije kosti te bi se moglo samo nešto okvirno govoriti. Ono što je sigurno je da kod imenovanog oštećenika imamo ne samo prijelome kostiju lubanje već i ozljede mozga, što čini cjelinu kraniocelebralne ozljede. Nadalje, vještak navodi da temeljem analize dostupnih med. podataka, a posebice otpusnog pisma na listu 92-1 spisa, u kojem je evidentirano svjesno stanje, dezorijentirano stanje uz psihomotornu agitaciju uz GCS 15, ne proizlazi životna ugroženost, uslijed čega je kvalifikacija TTO. Ako bi oštećena osoba u trenutku ozljeđivanja bila u ležećem položaju, ne bi morala zadobiti ozljede na stražnjem dijelu glave pri čemu temeljem dostupnih podataka imenovanom oštećeniku nije evidentirane ozljede na stražnjem dijelu glave. Prilikom udarca stisnutom šakom postoji mogućnost zadobivanja na šaci "tzv. ozljeda boksača", pri čemu bi tada na šakama ili šaci mogle biti prisutne ozljede koje netko treba evidentirati. Ako ozljede nisu evidentirane tada su one hipotetske. Udarcem stisnutom šakom ne moraju na šaci nastati ozljede. Temeljem analize dostupne medicinske dokumentacije kod imenovanog oštećenika na čelu su evidentirane rane koje su krvarile te su bile kirurški šivane. Krvarenje je započelo na ranama čela odmah po ozljeđivanju te je zbog razvoja vanjskog krvarenja ta krv izašla u vanjski svijet pri čemu bi se u nekakvoj hipotetskoj istrazi moglo utvrditi tragove krvi, kako na tijelu tako i u okolnom svijetu na mjestu događaja. Na poseban upit da li je na obući ili odjeći napadača mogla ostati krv oštećenika prilikom zadavanja prethodno navedene TTO, vještak odgovara da na to pitanje temeljem dostupnih podataka ne može odgovoriti jer nema uvida u Zapisnik o očevidu, oduzetim predmetima obuća, odjeća i sl. te nema pregleda osumnjičenika. Teoretski je tragova krvi moglo biti na dijelovima tijela ili predmetima koji su dolazili u kontakt sa krvavim ranama na čelu. Temeljem dostupne medicinske dokumentacije može utvrditi mehanizam kraniocelebralne ozljede kod imenovanog oštećenika i kvalifikaciju tjelesnih ozljeda. Na daljnji upit da li se može očitovati o tome je li predmetna TTO mogla nastati obuvenom nogom ili stisnutom zatvorenom šakom, odnosno koje bi sredstvo bilo vjerojatnije za zadavanje takve tjelesne ozljede, odgovara da se o tome ne može očitovati. Ne može se očitovati kojim je eventualno sredstvom nastala kraniocelebralna ozljeda kod oštećenika jer su ozljede nespecifične, a osim u pitanjima navedene stisnute šake i obuvenog stopala, postoje i druga mehanička sredstva pogodna za ozljeđivanje. U cjelini kraniocelebralne ozljede kod oštećenika prijelomi lubanjskih kostiju su sprijeda na istom mjestu gdje su nagnječenja mozga i krvarenja unutar tvrde možde ovojnice što odgovara direktnom djelovanju sile na prednju stranu glave. Kod pada uslijed akceleracijskog – deceleracijskog pomaka nastaju ozljede drugačijeg rasporeda u odnosu na evidentirane. Zbog toga je isključio mehanizam pada.

5. Ocjenom provedenih dokaza, kako pojedinačno, tako i u njihovoj međusobnoj vezi te cijeneći obranu optuženika, iskaz saslušanog svjedoka kao i vještaka te dokumentaciju koja prileži spisu, sud je nedvojbeno utvrdio da je optuženi Alessio Maršanić tempore criminis počinio predmetno kazneno djelo i to upravo na način kako ga se za isto tereti optužbom.

5.1. Naime, iz obrane optuženika koju je dao pred ovim sudom kao i iz njegove prethodne obrane slijedi da isti poriče da bi počinio predmetno kazneno djelo navodeći kako se on doista nalazio na licu mjesta u inkriminirano vrijeme, ali da u predmetnom događaju nije sudjelovao na bilo kakav način, već da je nakon što je uočio da se neki ljudi naguravaju na stanici ispred Karoline da je pored njih prošao sa svojim prijateljima,

da nikoga nije lupao, udarao nogama, da se nikada nije tukao i da sve to nije napravio. Ističe da je 15 godina sportaš, da trenira vaterpolo, da nije agresivan i da se nije nikada potukao, da je na kraju završio u ugostiteljskom objektu Pommery gdje ga je policija ulovila.

6. Ovakva obrana optuženika obeskrijepljena je provedenim dokazima, kako personalnim u vidu iskaza saslušanih svjedoka i vještaka, tako i materijalnim u vidu dokumentacije koja prileži spisu.

6.1. Naime, iz iskaza svjedoka Klare Benić kojeg je dala djelatnicima policije nakon predmetnog događaja, jasno slijedi da se nalazila u osobnom vozilu njezine sestre Ive Benić, zaustavljenom na prometnici nasuprot Caffe bara Capitano u Rijeci, a da se sami događaj odvio u njihovoj neposrednoj blizini na udaljenosti od 2-3 metra odnosno da je ista iz vozila sa spuštenim prozorima uočila grupu mlađih muških osoba, njih 4, među kojima je prepoznala svog poznanika s kojim je radila u T-comu prije cca. 3 godine, a radi se o Alessiu Maršaniću. Da se ova grupica u kojoj je bio optuženik približila grupi stranih državljana u kojem trenutku je izbila tučnjava između te dvije skupine, vidjela je kako je optuženik u jednom trenutku udario šakom jednog dečka u glavu s prednje strane i da je taj dečko odmah nakon tog udarca pao na pod, nakon čega su optuženik i ostatak njegovog društva nastavili udarati tog mladića i rukama i nogama dok je isti ležao na podu, sve do trenutka dok ih strani državljani nisu uspjeli razdvojiti. Unatoč činjenici da iz njenog iskaza pred ovim sudom slijedi da se u vrijeme predmetnog događaja odmah nije mogla sjetiti imena i prezimena optuženika već da je to naknadno učinila pred djelatnicima policije kada su je pitali da li je to Alessio Maršanić, što je ista i potvrdila s tim da se naknadno i sama sjetila njegovog imena i prezimena budući da su zajedno radili kao djelatnici T-coma i da su imali na uvid osobne podatke i jednih i drugih, iz njenog ukupnog iskaza slijedi da je nedvojbeno prepoznala optuženika Alessia Maršanića kao osobu koja je fizički napala oštećenika Petera Fuzessya te da je istog u jednom trenutku udarao u predjelu glave kojom prilikom se oštećenik nalazio na haubi njihovog vozila, a nakon kojeg udarca je isti pao na pod, nakon čega ga je isti nastavio udarati rukama i nogama dok se nalazio na podu. U tom smislu ističe se da prema utvrđenju ovog suda ne postoji dvojba da je imenovani svjedok prepoznao upravo optuženika Alessia Maršanića kao napadača na oštećenika jer ga je povezala sa prethodnim radnim mjestom u T-comu, s tim da iz obrane optuženika slijedi kako ne poznaje osobu po imenu Klara Benić, ali ostavlja mogućnost da je ista skupa s njim radila jer je točno da je prije ovog događaja obavljao neke poslove u T-comu na Kozali.

6.2. Naknadni iskaz svjedoka Klare Benić iz kojeg proizlazi kako zapravo nije vidjela pa tako ne može niti tvrditi tko je točno zadao udarac ovom dečku od kojeg je isti pao na pod, sud nije prihvatio vjerodostojnim jer je očito ovaj dio njenog iskaza dan u cilju da se optuženiku pomogne u otklonu odgovornosti za počinjeno kazneno djelo pa u tom smislu sud nije prihvatio njeno dodatno pojašnjenje da je prethodni iskaz u jednini dan na pitanje djelatnika policije u smislu da se pitanje odnosilo samo na optuženika jer je jasno da je svjedok Klara Benić pred djelatnicima policije dala svoj iskaz o tome što je neposredno vidjela na licu mjesta, uz napomenu da je i u svom iskazu pred ovim sudom navela da ustraje u cijelosti kod svog prethodnog iskaza i da je optuženik zajedno sa drugim muškim osobama fizički napao oštećenika i da je samo njega prepoznala od osoba koje su sudjelovale u predmetnom događaju kao poznatu osobu.

6.3. Poradi navedenog sud nije prihvatio obranu optuženika iz koje bi proizlazilo da je svjedok Klara Benić istog uočila u prolasku na licu mjesta pa da ga je samo iz tog razloga prepoznala kao napadača na oštećenika jer iz iskaza svjedoka Klare Benić proizlazi temeljit opis dinamizma nastanka samog događaja kao i konkretno postupanje optuženika u odnosu na oštećenika.

6.4. Da je upravo optuženi Alessio Maršanić počinio kazneno djelo upućuju i iskazi ostalih saslušanih svjedoka državljana Republike Mađarske kao i djelatnika I. PP Rijeka Deana Gašparovića i Eduarda Ughettia, a iz čijih iskaza proizlazi da su djelatnici policije po prethodnom pozivu Ive Benić vrlo brzo kroz nekoliko minuta pristupili licu mjesta kojom prilikom su osobe koje su zatekli na licu mjesta verbalno, ali i pokazujući prstom uputile djelatnike policije na dvije muške osobe i jednu žensku osobu, svjetlije kose, višeg rasta koje su se žurno udaljavale s lica mjesta, da su navedene osobe pratili do Caffe bara Pommery gdje su ih i zaustavili te da su prethodno navedene osobe ukazivale djelatnicima policije da je upravo optuženik prethodno napao i ozlijedio njihovog prijatelja Petera Fuzessya.

6.5. Da je optuženik počinio predmetno kazneno djelo proizlazi i iz iskaza svjedoka Ive Benić iz kojeg jasno slijedi da je predmetni događaj promatrala kroz spušteni prozor svog automobila, da je u jednom trenutku jedan mladić iz te skupine koja se sukobila s drugom skupinom pao na haubu njihovog automobila, a za koje vrijeme ga je drugi tukao šakama u glavu, nakon čega je ovaj dečko koji je ležao na haubi pao na tlo te da je njena sestra Klara Benić prepoznala mladića koji je šakama u glavu tukao mladića koji je pao na haubu od njihovog auta odnosno da se radi o njezinom bivšem kolegi s posla Alessiu Maršaniću. Bitno je za napomenuti da iz njenog iskaza također slijedi da je optuženik nastavio tući tog mladića odnosno oštećenika i dok je isti ležao na tlu te da je isti nakon toga ostao ležati na tlu u polu svjesnom stanju i da je krvario iz glave.

6.6. Nastavno, da je upravo optuženik počinio predmetno kazneno djelo proizlazi i iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka sudske medicine dr. Valtera Stemberga, a iz čijeg iskaza te nalaza i mišljenja slijedi da je oštećeni Peter Fuzessy u inkriminirano vrijeme zadobio rane na čelu, prijelom čeone kosti s utisnućem uz krvarenje u sinus, prijelom krova i bočnih stijeni obje očne dublje (orbite) te širenje pukotine na veliko krilo klinaste i nosne kosti, a desno se pukotina širi u ljusku sljepoočne kosti, a za koje tjelesne ozljede je utvrđeno temeljem dostupnih podataka iz medicinske dokumentacije u njihovom ukupnom djelovanju kvalificiraju kao teška tjelesna ozljeda. Da su ozljede lokalizirane na području glave te da predstavljaju kompleks takozvane kraniocelebralne ozljede, da je ista nastala jakim djelovanjem mehaničke sile na području čela pri čemu je čeona kost pukla sa utisnućem uz nagnječenje mozga čeonih režnjeva te malim krvarenjem unutar tvrde moždane ovojnice lijevo s posljedičnim krvarenjima u okolni, da je ista ozljeda kod imenovanog oštećenika nastala direktnim djelovanjem jake mehaničke sile tupo tvrde površine najmanje jednostruko na područje čela. Također, iz njegovog nalaza i mišljenja jasno slijedi da kao pogodno mehaničko sredstvo za nastanak takve kraniocelebralne ozljede može predstavljati obuća, a udarac može biti zadan stopalom, zamahom noge te da evidentirane ozljede nemaju karakteristike ozljeda nastalih padom, uz napomenu da se radi o mehaničkim ozljedama koje spadaju u kategoriju nespecifičnih mehaničkih ozljeda, zbog čega nije moguće sa sigurnošću utvrditi sredstvo ozljeđivanja, pa tako

nije moguće u potpunosti isključiti niti jaki udarac stisnutom šakom, jer svaka osoba ima drugačije kosti zbog čega nije moguće sa sigurnošću utvrditi jačinu mehaničke sile potrebne za lom kostiju izraženu u fizikalnim jedinicama. Na temelju ovakvog nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka sudske medicine djelovanje optuženika u odnosu na oštećenika se nedvojbeno može dovesti u uzročno posljedičnu vezu.

6.7. Na kraju ističe se da na odgovornost optuženika za počinjeno kazneno djelo upućuje i prostorna i vremenska povezanost između samog događaja pa do trenutka kada su djelatnici policije zaustavili optuženika u društvu još jedne muške i još jedne ženske osobe o kojima su iskazivali svjedoci u ovom kaznenom postupku, a radilo se o vrlo kratkom vremenskom razmaku od nekoliko minuta od završetka fizičkog napada optuženika na oštećenika pa do njegovog zaustavljanja u neposrednoj blizini Caffe bara Pommery.

6.8. Jednako tako, činjenica da optuženik prema kazivanju saslušanih svjedoka, kako njegovih roditelja, tako i njegovih prijatelja na svojoj odjeći i obući nije imao tragove tučnjave, to ujedno ne znači da optuženik nije sudjelovao u predmetnom događaju jer je takvih tragova moglo biti, ali su isto tako mogli i izostati, uz napomenu da u tom pravcu nakon predmetnog događaja od strane djelatnika policije takvi dokazi nisu izuzimani odnosno pribavljani.

6.9. S druge strane, sud nije prihvatio vjerodostojnim iskaze svjedoka Borisa Fućka, Maria Maričevića, Ivana Krševana Komnenovića, a iz čijih iskaza proizlazi da su u vrijeme predmetnog događaja zajedno sa optuženik, svojim prijateljem prošli pored lica mjesta, da su u jednom trenutku uočili da se neki ljudi naguravaju, njih 10-15 osoba, ali da u tome nisu sudjelovali te da su isti prošli od lica mjesta na kojem su se osobe naguravale na udaljenosti 10-15 metara, a ovo iz razloga što bi u slučaju vjerodostojnosti njihovih iskaza bilo realno za očekivati da su sa optuženikom zajedno i došli u Caffe bar Pommery i da su bili prisutni kada je policija zaustavila optuženika u neposrednoj blizini Pommerya, budući da tu istu večer nisu vidjeli da bi djelatnici policije zaustavili optuženika već su od optuženika tek sutradan telefonom doznali da je nakon njihovog susreta završio u policiji te da optuženik s njima prethodno u Pommeryu nije popio piće kako to tvrdi svjedok Mario Maričević i Ivan Krševan Komnenović jer objektivno obzirom na vremenski kontekst samog događaja optuženik i nije imao vremena do zaustavljanja od strane djelatnika policije naručiti piće u navedenom Caffe baru niti isto popiti sa svojim prijateljima.

6.10. Na ovakav zaključak suda upućuje i činjenica kako prema iskazima istih svjedoka s njima te večeri u društvu nije bila bilo kakva ženska osoba, dok iz iskaza ostalih saslušanih svjedoka samog događaja, u prvom redu iz iskaza djelatnika policije, jasno slijedi da se optuženik nakon napada na oštećenika s lica mjesta udaljio u društvu još jedne muške osobe i jedne ženske osobe koju su svjedoci opisali da je ista bila svijetle kose i višeg rasta, a koja je na licu mjesta prethodno uočena i od strane svjedoka Klare Benić.

7. Dakle, sud je na temelju rezultata ovako provedenog dokaznog postupka utvrdio da je optuženik Alessio Maršanić opisanim postupanjem ostvario sva bitna obilježja bića predmetnog kaznenog djela za koje ga je valjalo oglasiti krivim, a svi njegovi pojedinačni postupci kao i njegovo ukupno ponašanje tijekom činjenja

predmetnog kaznenog djela, upućuju na zaključak da je optuženik predmetno kazneno djelo počinio sa izravnom namjerom.

8. Kao olakotno sud je optuženiku cijenio mlađu životnu dob (rođen 1994.), njegove obiteljske prilike, odnosno da je oženjen, znatan protek vremena od počinjenja predmetnog kaznenog djela, kao i njegovu dosadašnju nekažnjavanost, dok je otegotnim sud na njegovoj strani cijenio iskazanu upornost i bezobzirnost prilikom počinjenja predmetnog kaznenog djela.

9. Imajući u vidu sve utvrđene kako olakotne okolnosti, tako i otegotne okolnosti na strani optuženika, kao i sve ostale okolnosti koje se tiču počinjenog djela i počinitelja istog djela, težinu samog djela i njegove posljedice, motive i pobude iz kojih je djelo počinjeno, kao i stupanj ugroze zaštićenog dobra, sud je bio uvjerenja da optuženiku nije bilo nužno izreći kaznu već da će se i primjenom uvjetne osude kao upozorenjem, uz utvrđenu kaznu zatvora i nešto dulji rok kušnje kao u izreci, na optuženika sasvim dovoljno utjecati da ubuduće više ne čini ista ili slična kaznena djela i da će se time ostvariti svrha kažnjavanja, odnosno generalna i specijalna prevencija.

10. Odluka o trošku postupka odnosi se na trošak postupka koji je utvrđen u paušalnom iznosu sukladno složenosti i duljini trajanja kaznenog postupka te imovinskim prilikama optuženika, na podvozne troškove svjedoka i troškove stalnog sudskog vještaka medicinske struke s tim da će sud o visini istog odlučiti naknadno posebnim rješenjem.

U Rijeci, 15. travnja 2026.

Sudac:

Zlatko Kojundžić

Dokument je elektronički potpisan:
Zlatko Kojundžić
Vrijeme potpisivanja:
28-08-2026
14:19:35

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U RIJECI
2.5.4.97=#0C1156415448522D353435363633383436333 1
OU=Signature
S=Kojundžić
G=Zlatko
CN=Zlatko Kojundžić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku 15 (petnaest) dana od dana ovjerenog primitka iste. Žalba se podnosi u 3 (tri) istovjetna primjerka putem ovog suda, a o žalbi odlučuje Županijski sud.

DNA:

- ODO Rijeka
- optuženik Alessio Maršanić
- branitelj optuženika
-

Po pravomoćnosti:

- oštećeniku uz prijevod

Broj zapisa: **9-3088c-4c96c**

Kontrolni broj: **025b4-198aa-4fe75**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Zlatko Kojundžić, O=OPĆINSKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.